

Inga forsøder livet for andre

Et varmt hjerte forenet med en eventyrlig flid og et stort talent for at bage lækre kager har gjort Inga Nørgaard til lidt af en institution på sin hjemegn i Vestjylland.

Følger man den næsekildrende duft af friskbakte boller og kager, når man er på egnen nord og nordøst for Holstebro, er der en god chance for, at 62-årige Inga Nørgaard finder sig for enden af sporet.

Hun kan noget med bagværk, der siger spar to til alt. Samtidig har Inga et varmt hjerte. Og når de to aspekter går op i en højere enhed, og hun kan glæde andre, er hun et lykkeligt menneske. Men roses og fremhæves vil hun ikke.

– Nej! Så bliver jeg så... Så får jeg varmen.

Inga er selvlært. Allerede da hun var barn, var hun vild med at bage. En enkelt af sine hjemmelavede vil hun godt give fra sig:

– Man skal selvfølgelig ikke frådse, men man skal altså hel-

– Næh, er de til mig! Birte Christensen er en af dem, Inga er hjemmehjælper for, og som hun holder med småkager.

ler ikke spare på margarine og sukker. Det er sukkeret, der gør kagerne sprøde, siger Inga på så bredt vestjysk, at selv andre vestjyder må holde ørerne stive.

Inga arbejder fuldtids som hjemmehjælper. Til næste år har hun været 30 år ved hjemmehjælperen.

– Jeg er så glad, når jeg står op, for jeg ved, at jeg skal ud til alle de søde mennesker. Jeg holder så meget af de ældre.

Og det får de at mærke på en yderst populær måde. For når Inga er færdig med rengøring og andre opgaver hos den ældre, lister hun ud i køkkenet og linder på låget til „bøtten“ – en kagedåse. Hun tjekker, om der er ved at være lavvande i beholdningen af hjemmebagte småkager, så hun skal have nogle flere med.

– Det er synd for de ældre, som ikke kan bage mere. De skal ikke undvære hjemmebagte småkager.

Forleden sagde en ældre kvinde til hende: „Jeg tager altid seks finskbrød med, når jeg skal ind og se fjernsyn. Så skal jeg ikke rende så tit“. Det var den bedste ros i Inga ører.

Beskedenheden selv

Inga har siden 1976 haft et fast bijob med at bage til den lokale kro, Borbjerg Mølle Kro, som er berømt for sit kaffebord søndag eftermiddag.

Der skal bjerge af kaffebrød til, for der er altid mindst 10 forskellige slags, og der kommer altid flere end 100 gæster. Det er Inga, der bager det hele. Nogle gæster ringer på forhånd: „Er der Ingas hindbærssnitter på søndag?“ Er svaret: „Nej, først i

næste uge“, rykkes krobesøget derefter.

Kromutter, Esther Jensen, forsøger med jævne mellemrum at trække Inga med ind i krostuen, så hun selv kan opleve, hvordan gæsterne nyder hendes bagværk. Det lykkes ikke særlig tit. Og når det endelig sker, må kromutter sværge, at hun ikke røber, at det er Inga, der er mesterbageren.

Næ, Inga vil helst virke i dybeste stilhed. Ikke at hun selv er stille, munden går såmænd godt nok på hende. Men ikke om hende selv.

Inga møder op flere gange om ugen i kroens køkken. Hun holder selv øje med, at den enorme fryser er fyldt med de forskellige slags bagværk. Og så går det ellers hu hej vilde dyr med at ælte, røre og forme.

Når alle ovne bager på højtryk, og hver en vandret flade er fyldt med bugnende bageforme og -plader, farer Inga af sted igen. Forinden udsteder hun en lang række anvisninger til kroens kokke om, hvornår de forskellige slags kager skal ud af ovnene og nye ind.

Og gør kokkene det ikke, som Inga synes, det skal gøres, skal de nok få det at vide.

– For eksempel hvis de „staveler“ brødet. Det vil jeg ikke have, fastslår hun.

Hun møder kun smil fra kokkene. Inga er nemlig altid selv i godt humør.

Kok Birgitte Vrist får instruktioner af Inga.

Lynende hurtig i sine bevægelser er Inga, som kan fremstille bjerge af boller og kager på ingen tid.

Utrættelig

Utallige gange har kromutter opfordret Inga til at holde en kaffepause. Uden held.

– Jeg skal hjem og lave mad til min mand til klokken 18, siger Inga.

Men sagen er også den, at Inga slet ikke bryder sig om at holde pause.

– Næh, jeg sætter mig ikke hen. Måske er jeg af den gamle skole, men jeg har det bedst med at bestille noget. Jeg bliver ikke træt. Men hvis jeg endelig sætter mig med avisen, er det sket mere end én gang, at jeg er faldet i søvn.

Inga står op, før hanen galer, for at bage hjemme i sit eget køkken, før hun tager på arbejde. Og tre-fire aftener om ugen tilbringer hun på samme vis.

– Hvad min mand siger til det? Jamen, han nyder jo godt af det. Han har ikke noget at klage over.

Blandt de mange, Inga holder med kage, er parrets tre børn og tre børnebørn. Og da hendes bror og svigerinde for

Gæve kvinder

Mums! Et udsnit af Ingas frembringelser ved søndagskaffebordet på Borbjerg Mølle Kro.

nylig holdt sølvbryllup for 155 gæster, var Inga også klar.

– Da sku' der godt nok bages nogle kager, siger hun tørt.

Til trods for – eller måske fordi – Ingas liv er så fyldt med kager, har hun ingen sød tand selv.

– Jeg smager til, når jeg bager, og så snupper jeg en enkelt småkage til kaffen, ellers tror folk ikke, de kan spises.

Det lyder, som om alt altid lykkes for Inga. Er der aldrig i hendes lange bagerliv gået noget galt?

– Jow. To gange har jeg bran- ket småkager, siger Inga, rynker panden og ryster på hovedet:

– Det er SÅ ærgerligt.

Kromutter aner ikke, hvad hun skal gøre den dag, Inga ikke vil eller kan mere. Men den tid, den sorg.

– Jeg har så sandelig tænkt mig at blive ved i mange år endnu, siger Inga, inden hun suser videre i programmet. ■

Af Ulla Iversen
iversen@
hjemmet.dk
Foto:
Jens Bach

Inga med en af sine helt igennem hjemmelavede lagkager og et fad med blandt andet de berømte hindbærssnitter.

